

І самоти береговизна...

Іван Андрусяк

і самоти береговизна
і ніч докришена в укіс
душа привиділась і висне
як закривавлений поріз

і крихти котяться зпівока
категоричні як сліди
пересувна мораль пророка
устань і йди в уста води

голосовіння майже наше
місцями сонне далі в лад
прости утоплений монаше
що я дослухався порад

що видихся що пересилив
собі самого полонить
поріз присох укритися пилом
а тільки все одно болить